

premi

IX Premi de poesia Antoni Isern

Categoria juvenil

Primer premi

M'agradaria

M'agradaria ser alguna cosa més...

una persona respectable,

una persona honesta,

senzila i serena,

una persona tranquil·la,

sociable i bonica.

Una persona d'aquelles que

puguin cridar el meu nom i estar orgullosos de tu.

M'agradaria no ser una qualsevol,

jo vull ajudar la gent,

crec que he nascut per a això.

Vull ser algú a qui tothom conegui,

una persona amigable.

Vull estar contenta tot el dia

i no tenir cap impediment a seguir tenint pau...

vull Pau...

Però el que més vull

és tenir-te sempre al meu costat.

Irene Tell Pagès

Segon premi

Paraula d'amor

Ets el sol del meu món
ets la lluna que em fa somiar
per tu moriria
per tu aniria a l'oceà més llunyà
però mai et deixaria d'estimar.

Ets llum d'esperança
ets pau i amor
jo sóc el pirata
i tu el meu tresor.

Els teus llavis transmeten passió
la teva presència emoció
ho donaria tot
menys el que sento per vós.

Paraula més bonica el teu nom
serà la teva mirada apassionada
seran els teus llavis de caramel
però sempre
t'esperaré.

Ets la meva princesa
jo sóc el teu cavaller
però fins la fi de la meva existència
t'estimaré.

Elisa Mateo Espinosa

Tercer premi

Nadal

La neu blanca i freda
cau lentament.
Despertant la nostra fada
de l'esperit nadalenc.

El pare Noel
carregat de regals,
al 25 de desembre
ja és al portal.

El ninot de neu
a fora està
esperant que l'aneu
a visitar.

L'arbre, amb la decoració més bella,
i sota el qual hi ha un gran regal
està coronat amb l'estrella
que brilla durant el Nadal.

Karina Andreea Climescu

Categoria sènior

Primer premi

Descoberta

¿Què em diverteix, de la rutina densa
que m'abraona? Deu ser la proesa
inexplicable de l'evolució,
aquella maquinària voraç
que concedeix escassos al·licients.

A vegades enyoro l'aventura
mai viscuda, mentre esquivo el perquè
de la renúncia. Llavors em deixo
seduir per les quimeres forçades
de llibres fantàstics i laberíntics.
Entretinc les hores amb il·lusions,
perquè no sempre és bo tocar de peus
a terra i forjar la mera existència.
L'emoció emergeix poques vegades
a l'oceà de la monotonia,
però no m'aclapara la presència
volàtil d'aquesta virtut, efimera

i esmunyedissa. La puc retrobar
desposseint-me del pes d'una làpida
que mutila, condiona o aplaça
la descoberta d'un món interior.

Vicenç Ambrós i Besa

Accèssit

Terra de vinyes i olius. Horaciana
Terra creada ben arran del pèlag
i a l'embat de tramuntana forta,
sents el batec i com respira casta
tota la plana.

Tens al teu si les oliveres velles
d'anys carregades i records gravíssims
d'íntims secrets de cada poble plàcid
entre boscatges.

Tens al teu si les oliveres velles
preses d'arrugues al seu tronc salvatge,
fermes, gresol de les petites verdes
fulles blavisses.

Dónes la vida a cada vinya fèrtil
sobre un turó o en els pacífics marges
sobris de sol i de rosada muda,
aigua primera.

Dónes la vida a cada vinya fèrtil,
mare rogenca de tardor sedosa:
és el seu fruit d'inabastable estima,
vi per als homes.

Terra creada ben arran del pèlag
sobre la llenca més feraç i rica,
ets nodridora dels olius i riques
vinyes rogenques.

Daniel Ferrer i Isern

Categoria sènior local

Primer premi

Desig

Dropeges, vora la mar, tota nua.
Les onades tímides, semblen no gosar
pertorbar la quietud de la fina sorra,
i en aquest balandreig de l'escuma
un llarg silenci blau t'acarona
malucs, entrecuix, les sines de pell bruna.
Et deixes posseir, t'amares de placidesa.
Assaboreixes, així, de l'aigua la salabor.
Entretant, a l'atzar, les teves mans
incansables, solquen figures de passió,
tal vegada inassolibles figures del record.
Tan lluny, i alhora, tan a prop.
Sempre he respectat la infinitat de l'oceà.
Només desitjo una cosa de tot cor:
cridar-te, algun dia, sabent el teu nom.

Principiant